

Lecke 1. - 2.

Nagyhét eseményei, Jézus bevonulása Jeruzsálembe, Jézus szenvedéstörténete – passió

Olvassátok el figyelmesen a történetet! És válaszoljátok meg a kérdéseket! (A kérdésekre adott válaszokat április 2-ig, messengeren küldjétek át, ha addig nem mennénk suliba. Kérlek dolgozzatok becsületesen. Torma Hajnalka név alatt megtaláltok a face.-n)

21 ¹Amikor Jeruzsálemhez közeledve Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldte két tanítványát, ²ezzel a megbízatással: „Menjetek a szemközti faluba! Találtok ott egy megkötött szamarat a csikájával. Oldjátok el és vezessétek ide! ³Ha valaki szólna érte, mondjátok, hogy szüksége van rá Urunknak, akkor rögtön elengedi.” ⁴Ez azért történt, hogy beteljesedjék a próféta szava: ⁵Mondjátok meg Sion leányának: Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, számárháton, a teherhordó állat csikáján. ⁶A tanítványok elmentek, s úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik. ⁷Elhozták a szamarat és csikáját, ráterítették ruhájukat, ő pedig felült rá. ⁸A nép közül sokan eléje terítették ruhájukat az útra, mások ágakat tördeltek a fákról, és az útra szórták. ⁹Az előtte járó s az utána tóduló tömeg így kiáltozott: „Hozsanna Dávid fiának! Áldott, aki az Úr nevében jön! Hozsanna a magasságban!” ¹⁰Amikor beért Jeruzsálembe, az egész város izgalomba jött. „Ki ez?” – kérdezték. ¹¹„Ez Jézus, a próféta, a galileai Názáretből” – felelte a nép.

V. JÉZUS SZENVEDÉSE

Júdás árulása.

22 ¹Közeledett a kovásztalan kenyér ünnepének nevezett húsvét. ²A főpapok és az írástudók keresték a módját, hogyan ölhetnék meg, de féltek a néptől. ³A sátán hatalmába kerítette az iskarióti Júdást, a tizenkettő közül az egyiket. ⁴Elment, hogy megbeszélje a főpapokkal meg a templomőrség vezetőivel, hogyan tudná nekik kiszolgáltatni. ⁵Ezek örömmel fogadták és megegyeztek vele, hogy pénzt adnak neki. ⁶Beleegyezett, és kereste a kedvező alkalmat, hogy a nép tudta nélkül kiszolgáltassa nekik.

Az utolsó vacsora előkészítése.

⁷Elérkezett a kovásztalan kenyér napja. Ekkor szokták feláldozni a húsvéti bárányt. ⁸Jézus elküldte Pétert és Jánost ezzel a megbízatással: „Menjetek, készítsétek el a húsvéti vacsorát, hogy elkölthessük.” ⁹„Hol készítsük el?” – kérdezték. ¹⁰„Menjetek a városba – felelte –, ott találkoztok egy vízeskorsót vivő emberrel. Menjetek utána abba a házba, ahová megy, ¹¹s mondjátok meg a házigazdának: A Mester kérdezteti: hol van a terem, ahol a húsvéti vacsorát tanítványaimmal elkölthetem? ¹²És majd mutat nektek egy tágas, étkezésre berendezett emeleti helyiséget. Ott készítsétek el.” ¹³Elmentek, s úgy találtak mindent, ahogy mondta. El is készítették a húsvéti vacsorát.

Az Oltáriszentség alapítása.

¹⁴Amint érkezett az óra, asztalhoz telepedett a tizenkét apostollal együtt. ¹⁵Így szólt hozzájuk: „Vágyva vágytam rá, hogy ezt a húsvéti vacsorát elköltssem veletek, mielőtt szenvedek. ¹⁶Mondom nektek, többé nem eszem ezt, míg be nem teljesedik az Isten országában.” ¹⁷Aztán fogta a kelyhet, hálát adott és így szólt: ¹⁸„Vegyétek, osszátok el magatok között. Mondom nektek: nem iszom a szőlő terméséből addig, amíg el nem jön az Isten országa.” ¹⁹Most a kenyeret vette kezébe, hálát adott, megtörte és odanyújtotta nekik ezekkel a szavakkal: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre.” ²⁰Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet is, és azt mondta:

„Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amelyet értetek kiontanak. ²¹De nézzétek, az áruló keze is rajta az asztalon. ²²Az Emberfia ugyan elmegy, de jaj annak az embernek, aki elárulja.” ²³Erre kérdezgetni kezdték egymást, ki az közülük, aki ilyet tesz.

Tanítás az aláztatosságról.

²⁴Majd versengés támadt köztük, hogy melyikük nagyobb. ²⁵Erre ezt mondta nekik: „A királyok uralkodnak a népeken, s akiknek hatalom van a kezükben, jótevőknek hívatják magukat. ²⁶Közzöttetek ne így legyen. A legnagyobb legyen olyan, mintha a legkisebb volna, az előljáró pedig mintha szolga volna. ²⁷Mert ki nagyobb, aki az asztalnál ül, vagy aki felszolgál? Nyilván az, aki az asztalnál ül. Én mégis úgy vagyok köztetek, mintha a szolgátok volnék. ²⁸Ti kitarlattatok velem megpróbáltatásaimban. ²⁹Ezért adom át nektek az országot, mint ahogy Atyám, nekem átadta, ³⁰hogy majd asztalomnál egyetek és igyatok országomban, és trónon ülve ítélkezzetek Izrael tizenkét törzse fölött.

Péter tagadásának megjövendölése.

³¹Simon, Simon, a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon benneteket, mint a búzát. ³²De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet.” ³³„Uram – felelte –, készen vagyok rá, hogy a börtönbe, sőt még a halálba is kövessetek.” ³⁴Ő azonban így válaszolt: „Péter, mondom neked, mielőtt ma megszólal a kakas, háromszor letagadod, hogy ismersz.” ³⁵Aztán tovább beszélt hozzájuk: „Amikor elküldtelek benneteket erszény, tarisznya és saru nélkül, szenvedtetek-e hiányt valamiben?” „Semmiben” – felelték. ³⁶„Most azonban – folytatta – akinek van erszénye, vegye elő, ugyanúgy a tarisznyáját is. Akinek pedig nincsen, adja el a ruháját és vegyen rajta kardot. ³⁷Mondom nektek, be kell következnie annak, amit az Írás rólam mond: A gonosztevők közé számították. Sorsom beteljesedik.” ³⁸„Uram – mondták –, nézd, van itt két kard!” Erre csak annyit mondott: „Elég.”

Ima a Getszemáni kertben.

³⁹Ezután kiment, és szokása szerint elindult az Olajfák hegyére. A tanítványok is elkísérték. ⁴⁰Amikor odaért, kérte őket: „Imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek!” ⁴¹Aztán odébbment, úgy egy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott: ⁴²„Atyám, ha akarod, kerüljön el ez a kehely! De ne az én akaratom teljesüljön, hanem a tied!” ⁴³Megjelent neki az égből egy angyal, és megerősítette. Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott. ⁴⁴Verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre. ⁴⁵Aztán abbahagyta az imát, és visszament a tanítványokhoz. Azok közben elaludtak bánatukban. ⁴⁶Rájuk szólt: „Miért alusztok? Keljetek fel és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek!”

Jézus elfogatása.

⁴⁷Mielőtt még befejezte volna szavait, egy csapat érkezett. Júdás vezette, egy a tizenkettő közül. Jézushoz közeledett, hogy megcsókolja. ⁴⁸Jézus megkérdezte: „Júdás, csókkal árulod el az Emberfiát?” ⁴⁹Amikor a tanítványok látták, hogy mi készül, megkérdezték: „Uram, kardot rántsunk ellenük?” ⁵⁰Egyikük mindjárt le is sújtott a főpap szolgájára, s levágta a jobb fülét. ⁵¹De Jézus így szólt: „Hagyjátok, elég!” Aztán megérintette a szolga fülét és meggyógyította. ⁵²Az ellene kivonult főpapoknak, a templomőrség tisztjeinek és a véneknek pedig ezt mondta: „Mint rabló ellen, úgy vonultatok ki, kardokkal és dorongokkal! ⁵³Amikor naponta ott voltam a templomban veletek, nem vetettetek rám kezét. De ez a ti órátok, a sötétség hatalmáé.”

Péter tagadása.

⁵⁴Elfogták és a főpap házába vitték. Péter messziről követte. ⁵⁵Az udvar közepén tüzet raktak és körbe ülték. Péter is közéjük ült. ⁵⁶Egy szolgáló meglátta, hogy ott ül a tűznél. Szemügyre vette, aztán megjegyezte: „Ez is vele volt.” ⁵⁷De tagadta: „Asszony, nem is ismerem.” ⁵⁸Nem sokkal ezután egy másik vette észre: „Te is közéjük tartozol” – szólt neki. Péter tiltakozott: „Ember, nem

tartozom.”⁵⁹Alig telt el egy óra, másvalaki bizonygatta: „De igen, ez is vele volt, hiszen galileai.”⁶⁰„Ember – tagadta újra Péter –, nem tudom, mit beszélsz.” Még ki sem mondta, máris megszólalt a kakas. ⁶¹Az Úr megfordult, s rátekintett Péterre. Péternek eszébe jutott, mit mondott neki az Úr: „Mielőtt ma megszólal a kakas, háromszor megtagadsz.”⁶²Kiment és keserves sírásra fakadt.

Jézus kicsúfolása.

⁶³Az emberek, akik őrizték, csúfot űztek belőle és bántalmazták. ⁶⁴Befödtek a fejét és kérdezték: „Találd el, ki ütött meg?”⁶⁵És mindenféle szitkokat szórtak rá.

Jézus a főtanács előtt.

⁶⁶Mihelyt megvirradt, összegyűltek a nép vénei, a főpapok meg az írástudók, és tanácsuk elé állították. ⁶⁷„Ha te vagy a Messiás – szólították fel –, mondd meg nekünk.” Így válaszolt rá: „Ha megmondom is, nem hiszitek el. ⁶⁸Ha pedig kérdezlek benneteket, nem feleltek. ⁶⁹De az Emberfia mostantól fogva Isten hatalmának jobbján fog ülni.”⁷⁰Erre egyszerre közbevágta: „Tehát te vagy az Isten Fia?” Ő pedig ezt mondta nekik: „Ti mondjátok, hogy én vagyok.”⁷¹„Mi szükségünk van még tanúkra? – mondták erre. – Magunk hallottuk a saját szájából.”

Jézus Pilátus előtt.

23¹Ezzel fölkerekedett egész sokaságuk, és Pilátushoz kísérték. ²Ott vádolni kezdték: „Azt tapasztaltuk – mondták –, hogy fellázítja népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak. Azt állítja magáról, hogy ő a messiás király.”³Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?” „Magad mondd” – felelte. ⁴Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a népnek: „Semmiben nem találok ezt az embert bűnösnek.”⁵De azok erősködtek: „Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Júdeáig.”

Jézus Heródes Antipász előtt.

⁶Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy Galileába való-e. ⁷Amikor megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki azokban a napokban épp Jeruzsálemben tartózkodott. ⁸Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Régóta szerette volna látni, mert sokat hallott felőle, s remélte, hogy valami csodát tesz a jelenlétében. ⁹Sokat faggatta, de nem méltatta feleletre. ¹⁰A főpapok és az írástudók is elmentek, és hevesen vádolták. ¹¹Heródes udvarával együtt gúnyt űzött belőle, csúfságból fehér ruhába öltöztette, aztán visszaküldte Pilátushoz. ¹²Ezen a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek, bár azelőtt haragban voltak.

Jézus elítélése.

¹³Pilátus ismét összehívta a főpapokat, a véneket és a népet, ¹⁴s így szólt hozzájuk: „Elém vezettétek ezt az embert mint a nép lázítóját. Jelenlétetekben kihallgattam, de az ellene felhozott vádak közül nem találtam egyben sem vétkesnek. ¹⁵És Heródes sem, mert lám, visszaküldte hozzám. Láthatjátok, semmi olyat nem követett el, amiért halált érdemelne. ¹⁶Megfenyítem hát, és szabadon bocsátom.”¹⁷Az ünnep alkalmával szabadon kellett bocsátania egy foglyot. ¹⁸Az egész nép ezt ordította: „Vesszen el! Bocsásd szabadon Barabást!”¹⁹A városban lázadás tört ki, és Barabás gyilkosság miatt került börtönbe. ²⁰Pilátus ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. ²¹De tovább ordítottak: „Keresztre! Keresztre vele!”²²Harmadszor is megkérdezte: „De hát mi rosszat tett? Semmi vétket nem találok, amiért halálra kellene ítélnem. Megfenyítem és szabadon bocsátom.”²³De azok nem tágitottak, hanem egyre elszántabban, egyre hangosabban üvöltötték, hogy feszítse keresztre. ²⁴Erre Pilátus úgy határozott, hogy enged

követelésüknek. ²⁵Szabadon engedte hát kérésükre azt, aki lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe, Jézust meg kiszolgáltatta nekik akaratauk szerint.

A keresztút.

²⁶Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után. ²⁷Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta. ²⁸Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok, ²⁹mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a meddők, akik nem szültek, nem szoptattak. ³⁰Akkor majd unszolni kezdik a hegyeket: Omoljatok ránk! És a dombokat: Takarjatok el! ³¹Mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?”

Jézus a kereszten.

³²Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele. ³³Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikukat balról. ³⁴Jézus pedig mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.” Ruháján sorsot vetve megosztottak. ³⁵A nép bámészkodott, a főtanács tagjai gúnyolódtak: „Másokat megmentett – mondták –, most mentse meg magát, ha ő a Messiás, az Isten választottja.” ³⁶Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek és ecettel kínálták: ³⁷„Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!” – mondták. ³⁸Feje fölé görög, latin és héber nyelvű feliratot tettek: „Ez a zsidók királya.” ³⁹Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is.” ⁴⁰A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. ⁴¹Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat.” ⁴²Aztán hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.” ⁴³Ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”

Jézus halála.

⁴⁴A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. ⁴⁵A nap elsötétedett, a templom függőnye középen kettéhasadt. ⁴⁶Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” E szavakkal kilehelte lelkét. ⁴⁷Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta: „Ez az ember valóban igaz volt.” ⁴⁸És az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte, és szétoszlott. ⁴⁹Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva látták mindezt.

Jézus temetése.

⁵⁰Volt egy József nevű tanácsos, derék és igaz férfi, Júdea Arimatea nevű városából származott, és maga is várta az Isten országát. ⁵¹Ő nem értett egyet a határozattal és az eljárással. ⁵²Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. ⁵³Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és sziklasírba helyezte, ahol még nem feküdt senki. ⁵⁴A készüllet napja volt, a szombat már beállóban. ⁵⁵A Galileából érkezett asszonyok is elmentek és megnézték a sírt, hogyan helyezték el benne a holttestet. ⁵⁶Hazatérőben illatszereket és keneteket vásároltak, a szombatot meg a parancs szerint nyugalomban töltötték.

Kérdéssor:

1. Mely városba vonult be Jézus számár háton?
2. Miként köszöntötték, ünnepelték őt az emberek?
3. Minden évben megemlékezünk Jézus Jeruzsálembe való bevonulásáról. Milyen megnevezése van ennek az egyházi ünnepnek?
4. Mit ünnepeltek a zsidók kovásztalan kenyér ünnepén? (egy ószövetségi esemény)
5. Kik terveztek merényletet Jézus ellen és ki segítette őket ebben?
6. Ki mondta meg az apostoloknak, hogy mely teremben készítsék elő a húsvéti vacsorát?
7. Mit jelent az Oltáriszentség kifejezés? Mikor alapította Jézus?
8. Mit tanít Jézus az alázatosságról? Hogyan legyen közöttünk?
9. Mit kér Jézus az Olajfák hegyén, kinek az akarata teljesüljön?
10. Történt e személyi sérülés az Olajfák hegyén, Jézus elfogatásakor?
11. Hova vitték Jézust közvetlenül az elfogatása után?
12. Ki tagadta meg Jézust és hányszor?
13. Mit tett Péter, amiko Jézus rátekintett?
14. A nép minként üzött csúfot Jézusból?
15. Kihez vitték tovább Jézust a főpap házából?
16. Kinek az „uralma alá" tartozott Jézus?
17. Mit várt tőle Heródes Antipász?
18. Milyen lehetősége volt Pilátusnak, a foglyokkal kapcsolatosan, az ünnep alkalmával?
19. Ki volt Barabás?
20. Kit utasítottak a katonák, hogy segítsen Jézusnak a kereszt hordozásában?
21. Milyen névvel illette Jézus a síró asszonyokat?
22. Mely hegyen feszítették keresztre?
23. Mit csináltak a katonák Jézus ruháival?
24. Hány és milyen nyelven volt írva a tábla, melyet Jézus keresztjére szegeztek fel?
25. Mit jelent a lator kifejezés?
26. Milyen szavakkal kért bocsánatot a jobb lator Jézustól?
27. Milyen (természeti) jelenségek történtek Jézus halálakor?
28. Hogy hívták a férfit, aki kikérte Jézus testét Pilátustól?
29. Honnan származott?
30. Hogyan és hova temette el Jézust?